

FRATERNITÀ DI COMUNIONE E LIBERAZIONE

associazione di diritto pontificio civilmente riconosciuta

Uffici: Via De Notaris, 50 - 20128 Milano - e-mail: clfrat@comunioneliberazione.org

Milaan, 2 januari 2020

Beste vrienden,

Hoe vaak hebben we in deze jaren niet herhaald – met de woorden van paus Franciscus – dat we een echte ‘verandering van tijdperk’ doormaken. De tekens van een radicale verandering in de relaties tussen mensen, in de maatschappij en in de instituties worden overal steeds duidelijker zichtbaar. In landen die traditioneel christelijk waren, wordt het bovendien steeds duidelijker dat de sociale context niet meer in staat is de christelijke waarden, die eeuwenlang het leven van de mensen hebben gekenmerkt, te schragen.

Deze diepe verandering die we doormaken is voor ons een grote provocatie om niets als vanzelfsprekend te zien en dwingt ons ons dagelijks af te vragen waar onze hoop ligt, wat ons in staat stelt ’s ochtends op te staan, te gaan werken, lief te hebben, geen aanstoot te nemen aan onze tekorten, het leven aan te gaan zonder angst en zonder onze relaties geweld aan te doen. Zoals we andere keren hebben gezegd, worden we geroepen een sprong te maken in ons zelfbewustzijn.

In deze context is het drama van het kindermisbruik, waar helaas ook mensen binnen de sfeer van de Kerk bij betrokken waren, naar de oppervlakte gekomen met een kracht en een duidelijkheid als nooit tevoren.

Zoals jullie weten, heeft paus Franciscus, in het spoor van het leergezag van paus Benedictus XVI, het probleem met beide handen aangepakt en heel de Kerk gevraagd het gezicht niet af te wenden van deze verschrikkelijke wond: ‘De misdaden van seksueel misbruik beledigen Onze Heer, veroorzaken lichamelijke, psychische en geestelijke schade aan de slachtoffers en schaden de gemeenschap van de gelovigen. Om ervoor te zorgen dat deze verschijnselen, in al hun vormen, zich nooit meer zullen voordoen, is een voortdurende en diepgaande bekering van de harten nodig, bevestigd door concrete en doeltreffende acties waarbij iedereen in de Kerk betrokken is, zodat persoonlijke heiligheid en morele inzet kunnen bijdragen tot de bevordering van de volledige geloofwaardigheid van de evangelische boodschap en de doeltreffendheid van de zending van de Kerk. Dit wordt alleen mogelijk door de genade van de Heilige Geest die in ons hart wordt uitgestort, want, zoals we altijd met Jezus’ woorden in gedachten moeten houden, ‘los van Mij kunt gij niets’ (Joh 15,5). Ook al is er al veel bereikt, we moeten blijven leren van de bittere lessen uit het verleden, met een hoopvolle blik op de toekomst’ (Franciscus, *Vos estis lux mundi*, Apostolische brief in de vorm van een ‘Motu proprio’, 7 mei 2019).

Vanuit deze oprechte bezorgdheid heeft het Dicasterie voor de leken, het gezin en het leven het initiatief genomen om uitdrukkelijk aan alle verenigingen en bewegingen – en dus

ook aan Gemeenschap en Bevrijding – te vragen betreffende deze kwestie een eigen reglement op te stellen, als hulp om dit thema op een bewustere manier het hoofd te bieden.

In deze maanden hebben we ernaartoe gewerkt om te kunnen antwoorden op het verzoek van het Dicasterie en hebben we geprobeerd de gekregen aanwijzingen op te volgen vanuit de ervaring van het charisma dat ons gegeven is.

Dit reglement is nu in verschillende talen te vinden op de website van de beweging <http://nl.clonline.org>, samen met aanwijzingen omtrent de samenstelling, de taken en de contactgegevens van de Commissie waartoe men zich kan wenden voor eventuele meldingen of hulpvragen.

Van ons allen wordt echt een stap in volwassenwording gevraagd, in het bijzonder van de docenten en opvoeders die normaal gesproken betrokken zijn bij de activiteiten van de beweging met minderjarigen.

De stap waartoe we worden uitgenodigd betreft eerst en vooral het verdiepen van ons zelf-bewustzijn: deze omstandigheid kan ons beter don Giussani's oproep tot maagdelijkheid doen begrijpen, als dimensie die we moeten beleven in de relaties met alle mensen, ook binnen onze gezinnen en vriendschappen, omdat het een dimensie van het christelijk leven betreft, en niet slechts eigenschap is van wie haar als levensstaat heeft gekozen.

De maagdelijkheid is enkel mogelijk door de overvloed die de relatie met Christus brengt en waaruit een vrijheid en een gratuïteit in de relatie met alles en iedereen voortkomen die anders onmogelijk zijn. Enkel als we door Hem worden 'gegrepen', 'gemagnetiseerd', zullen we op een andere manier met alles kunnen omgaan. Christus is de enige die het oneindige verlangen van ons hart kan vervullen: als we vol zijn van Hem, zullen we niets anders meer hoeven te verlangen om te leven. Zo kunnen we, rustend op de volheid die Hij in ons leven brengt, met wie dan ook in relatie treden, niet omdat we iets missen, maar om met anderen te delen wat wij gekregen hebben.

Ook door deze uitdaging worden we dus opgeroepen tot een steeds grotere vertrouwdheid met Christus en een verdieping van ons geloof, waarvan vrijheid en gratuïteit in onze relaties de verificatie zijn.

Laten we elkaar ondersteunen met ons wederzijdse getuigenis, opdat deze omstandigheid geen afbreuk doet aan onze passie om Christus mee te delen door Zijn schoonheid te laten stralen voor veel jonge mensen die soms tastend op zoek zijn naar iets dat antwoordt op hun meest menselijke behoeften. Moge ieder van ons, met respect voor hun leven dat 'heilig' is – omdat het 'de manifestatie is van de gebeurtenis van het Mysterie dat aanwezig is binnen het broze karakter van een menselijke verschijningsvorm' (don Giussani) – kanaal worden van de ontmoeting met Christus, 'de Weg, de Waarheid en het Leven'.

jullie

Julián Carrón pr.